

Midsommar 1940-talet

På den tiden det begav sig firade vi varje midsommarafton på Hällby. Min bror och jag blev som unga telningar tvagade och uppklädda inför det stora äventyret. I det vackra vädret gick vi sedan genom skogen till Hällbyberget.

På berget restes en himmelshög majstång. När den var stagad ordentligt rände vi yngre runt den i en ringdans allt vad tygen höll. Efter dansen kring majstången gick vi ner till Edvards hästhage för att dansa ringlekar.

Någon musik fanns inte. Det var till att sjunga de gamla välkända visorna och dansa med flickorna och följa turerna vad texten föreskrev: "Jag håller dig så kär. Jag stiger dig så när. Jag kan inte säga hur vacker du är men jag låter dig stå för en annan."

Mot kvällningen när allt var överstökat i ladugården i Vallby kom mamma och pappa gående med en kaffekorg. Ett uppskattat tillfälle att då få sätta sig tillsammans med dem i gräset och dricka saft och äta bullar. (Mindre uppskattade tillfällen var vid höbärgningen.) Pappa Erik stärkte sig också med något han slog i kaffet.

Så tog midsommarfirandet vid för de vuxna. Man samlades på Björkström lövade magasin och till dragspel och fiol började dansen. Ibland smög vi med några karlar som gick till stallet för att se till hästarna, jo pyttsan.

När det började skymma tog mamma med oss hem. Hon vände emellertid alltid själv tillbaka till Hällby. Pappa var duktig att dansa och tänkte kanske inte så mycket på morgondagen. Mamma fick påminna honom – Det blir en dag i morgon också.

Vem ville inte ha stannat kvar. Vi hade ju sett hur glada alla var, även de som till vardags såg stränga och barska ut.

På midsommardagens morgon tog arbetet vid som vanligt i ladugården. Kanske något försenat men korna kallade.

Trevlig midsommar 2022

Kurt Larsson